

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Pastorum Sive Instructio Practica Neoparochorum

Dirckinck, Johann

Treviris, 1702

Caput. 22. De Modestia Pastoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51873)

nâ intentione, quippe præbentia suspicionum materiam; nec posse quem simul lucrari animas & res eorum. Experientia testis est. Cùm Fulco Presbyter Parisiensis Diœcesis, concionando in Gallia & Germania, conversiones admirabiles fecisset, tunc cœpit perdere opinionem sanctitatis, cùm pecuniam accumulare cœpit, pauperibus cruce signatis erogandam, ut refert Jacobus de Vitriaco in Hist. occid. c. 5.

C A P U T XXII.

De modestia Pastoris.

Parochi modestiam in tribus, scilicet vestibus, habitatione, & suppellectile, relucere oportet.

1. Modestia in vestitu & decentia servetur; ut sit habitus clericalis, quoad materiam, formam & colorem: is enim eos sui statûs, dignitatis & officii commonefacit: is apud populum illis reverentiam, autoritatêmque conciliat, is à mundi periculis & illecebris

cebris custodit & præservat, pro quo sequentia servient monita.

Monitum 1. Habitus sit honestus & modestus. Hunc Concilium Nicænum 2. can. 16. præscribit: *Omniem jactantiam & ornatum corporalem esse à sacerdotali statu & ordine alienum. Item omnem virum sacerdotalem cum moderato & honesto habitu versari debere. Ornatus pariter & sordes in habitu vitandæ sunt*, ait S Hieronymus ad Nepot anum, *quia alterum delicias, alterum gloriam redolet.*

Monitum 2. Materia non nimis pretiosa sit, non serica, non holoserica, sed lanea. Ita Concilium Nicænum 2. Anno 785. dum ait: *Episcopos & Clericos, qui se splendidis & insignibus vestibus exornant, corrigere oportet.*

Monitum 3. Forma, sit laudabili Cleri consuetudini conformis, id est, oblonga & talaris, qualis passim in Italia, Gallia, Hispania & à multis vitæ probatoris, in Germania gestatur. Hæc forma ex primæva Ecclesiæ insti-

institutione, SS. Patrum placitis, & Conciliorum variorum, præsertim Lateranensis & Tridentini sess. 22. c. 1. de reform. Decretis est introducta, laudata, confirmata. Eadem quoque à S. Basilio Epist. 1. ad Gregor. commendata est: *Tunica, inquit, seu vestis talaris cinctu (id est cingulo) appressa sit corpori & astricta.*

Monitum 4. Color sit niger, non rubeus, non viridis, non griseus. Nigrum enim colorem, teste S. Athanasio, jam olim Clerici amplexi sunt. S. Augustinus vestem fuscam, quam nigellam vocat, in signe continentiam profitentium esse asserit. S. Hieronymus Epist. ad Marcellam; vestem fuscam, seu pullam, mundo mortuis usitatam fuisse insinuat: alios colores Clericis vetuit Innocentius III. dicens: *Pannis rubris aut viridibus non utantur.*

Monitum 5. Vestes odoriferas nemo Pastorum circumferat, nam id fœmineû potiùs, quàm virilem animum prodit.

prodit. Abusum hunc meritò S. Chry-
sostomus in orat. 1. de Lazaro, infi-
mulat, Clericos, inquit, non oportet ole-
re unguentum, sed virtutem spirare, ni-
hil immundius animâ, quoties corpus ta-
lem habet fragrantiam: quia corporis
ac vestium fragrantia arguit intus late-
re animum graveolentem & immun-
dum.

Monitum 6. Parochus, ne quidem
iter faciens vestes coloratas & sæcula-
res gestet: Nam etiam in itineribus,
castitatis pericula non desunt, in qui-
bus vestis talaris & clericalis munit
ac protegit. Synodus Quinisexta
Can. 27. ordinavit, Ut nullus eorum,
qui in Cleri catalogum relati sunt, ve-
stem sibi non convenientem induat, ne-
que in civitate degens, neque iter fa-
ciens.

Monitum 7. A gestandis armis &
gladiis, abstineat, eaque sæcularibus
relinquat: Non pila querant ferre Chri-
sti milites, de vit. & hon. Cler. 23. q. 8.
c. non pila. scutum orationis & gla-
dium

dium spiritus præferant, quod est verbum Dei. Ephes. 6. 17. Clericus incedens noctu cum armis, præsumitur ire ad delinquendum. Panormitanus apud Navarr. l. 5. c. 44. n. 3. Servum Christi non custodia corporis sed Domini providentia seipse consuevit. 23. q. 8. c. non pila.

Monitum 8. Pastor omnem in capillitio vanitatem fugiat, neque in fictitio capillo futilem ornatum quaerat, aut sese nitidulè crispatum jactiter: contra nutriendes comam, à primis Ecclesiæ initiis, leges latæ, tum ob venerationem Apostolorum, qui ob contemptum Evangelii, ab hostibus, attonsi fuerunt; tum ob mundi contemptum, quem Clericus Deo consecratus, præ se ferre & habere debet. Audite fulminantem in Concilio, à se Romæ in Basilica sancti Petri habito, Gregorium bonum; Si quis ex Clericis nutrierit comam, Anathema sit. De vit. & hon. Cler. dist. 23. c. si quis. Quid diceret Pontifex ejusmodi, si hodie-

hodie dum, Clericum non modò ambulans per plateas; verùm etiam consistentem ad aras, instar leonis iudicati, assumptitium capillum, gerentem & ventilantem cerneret?

II. Modestia quoque à Parocho in Domo, & habitatione servanda: quaere 1. Domus sit munda, hoc enim tam ad sanitatem, quàm ad ædificationem conducit. 2. Sit commoda & bene aptata, instructa cubiculo, ubi dormiat & studiis vacet; à Domesticorum habitatione distincta, ne ab illis turbetur. 3. Domus parochialis, integra, facta, tecta conservetur, quantum per redditus annuos licet. Obligatur ad hoc à Concilio Trid. sess. 21. de reformatione. c. 7. 4. Non sit more sæcularium exornata per istromatis pretiosis, picturis vanis aut mundanis, aliisque vanitatibus, juxta Apostoli monitum: *Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum.* 1. Corinth. 6. S. Bernardus ad Henricum Archiepiscopum Seno-

Sen-

Senonensem scribit: *Erit honorabile ministeriū nostrum, illūdque honorificabunt, non cultu vestium, non equorum fastu, non amplis adificiis; sed ornatis moribus, studiis spiritualibus, operibus bonis.*

III. Nec negligatur modestia in supellectile Parochi: I. Supellex non sit nimis pretiosa quoad materiam; nec nimis exquisita quoad formam, statūque pastoraalem excedens; sed communis & simplex, atque modesta: si enim hanc vel ab ipsis Episcopis requirit Concilium Tridentinum sess. 25. de reform. c. 1. Quid à Pastoribus & aliis Clericis exiget? Episcopi, inquit, in primis, ita mores suos componant, ut reliqui ab eis frugalitatis, modestiæ & continentiæ, & quæ nos tantopere Deo commendat, sanctæ humilitatis exemplar petere possint. Quapropter exemplo Patrum nostrorum in Concilio Carthaginensi, non solum jubet, ut Episcopi modestâ supellectile & mensâ & frugali victu contenti sint, ve-

rùm

rūm etiam in reliquo vite genere, ac tota domo, caveant, ne quid a sancto hoc instituto sit alienum, quod non simplicitatem, Dei zelum, & vanitatum contemptum praeferat. Quid verò ab aliis Clericis & Pastoribus sancta Synodus requirat, illico subjungit, dum ait: *Quae verò de Episcopis dicta sunt, eadem de quibuscunque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, pro gradus sui conditione, observari decernit.*

2. Supellex sit munda: sordida enim & intuentes parum aedificat, & sanitati non congruit.

3. Sit sufficiens, qualis ad communem vitae necessitatem requiritur: superflua mundanis relinquuntur: ut monet S. Bernardus Epist. 2. ad Fulconem Canonicum Lugdunensem: *Dignum est inquit, ut qui altari deseruit, de altari & vivat: conceditur ergo tibi, ut si bene deservis, de altari vivas; non autem ut de altari luxurieris, ut de altari superbias, ut inde tibi compares fræna aurea, sellas depictas, calcaria*
dearg-

de argentata, varia, griseâque pellicea.
Denique quidquid præter necessarium
victum & simplicem vestitum, de altari
retines, tuum non est, rapina est, sacrile-
gium est.

CAPUT XXIII.

De Pastoris zelo animarum.

TAm necessaria est charitas Dei &
proximi, ortusque ex ea zelus
animarum, Pastori; ut sine iis sit, ve-
luti corpus sine anima, organum sine
flamine, lucerna sine lumine, lingua
sine voce, nomen Pastoris sine omine.
Imò de hujusmodi Curione dicere li-
cebit cum Zacharia c. II. *O Pastor!*
ô idolum, derelinquens gregem! *O Pa-*
stor solâ specie, re autem ipsâ idolum,
simulacrum, & larva Pastoris! Ne
id, mi Pastor, in te cadat: ante omnia
stude cognoscere, quid sit, aut in quo
consistat zelus animarum. 2. Verum
zelum à falso, fictitiôque discernere
conare. 3. Motiva & consideratio-
nes ad manum habe, quibus te sapius
ex